

آمریکا و روسیه بر خلاف ایران، در حرف متحد استراتژیک آذربایجان هستند ولی در عمل از ارمنستان دفاع می...

سرویس آذربایجان/خبرگزاری آران

خبرگزاری آران / سرویس آذربایجان :

میرزا قاسم محمداف - نشریه بینی تفکر ارگان جمعیت هلال احمر جمهوری آذربایجان

آمریکا و روسیه به عنوان دو ابرقدرت در حرف متحد استراتژیک آذربایجان هستند، قره باغ را جزو اراضی آذربایجان محسوب می کنند ولی در عمل از ارمنستان دفاع می کنند. جنگهای آمریکا در عراق و افغانستان و حمله روسیه به گرجستان در هشتم اوت سال گذشته آیا حکایت از آن ندارد که ابرقدرتها در دنیا چه نقشی را ایفا می کنند؟ این قدرتها که دشمن یکدیگر فرض می شوند ، بنا به دلایلی در مساله ارمنی با هم دوست هستند. همانطور که قید شد، در مجمع عمومی سازمان ملل علیه آذربایجان رای دادند. این قدرتها که دولت هژمون محسوب می شوند، بسوی جمهوری اسلامی ایران نیز زمانی انگشت تهدید تکان دادند که از جنگ عراق سربلند بیرون آمده بود و از موضع بحق آذربایجان دفاع می کرد. وفا قلیزاده در کتاب خود تحت عنوان «افق های آینده» که در سال 1999 به چاپ رسید «روزهای سخت آذربایجان در سالهای 1993 & 1992» و موضع واحد ایران نسبت به قره باغ را اینگونه شرح می دهد: « نیازی با دادن توضیح در مورد اهمیت همکاری تجاری با ایران وجود ندارد. این همکاری به لحاظ حجم در رتبه اول قرار دارد. در زمینه کمکها و وامها ، ایران نیز به مانند ترکیه کمکهای محسوسی به آذربایجان می کند. گاز ایران امسال خانه های ما را گرم کرد و مجروحان جنگ با ارمنستان در بیمارستانهای ایران مجانی مداوا می شوند. اتوبوسهایی که از ایران آورده شده اند بحران موجود در زمینه حمل و نقل را از میان برداشته است. با توجه به تمامی این موارد و وجود اشتراکات تاریخی ، فرهنگی ، دینی و غیره معتقدم که ما باید به ایران فقط به مانند یک کشور برادر نگاه کرده و باید همکاری تنگاتنگی با آن داشته باشیم. ایران از اولین کشورهایی بود که برای حل مناقشه ارمنستان - آذربایجان از طریق سیاسی تلاش واقعی کرد و به هیچ وجه گناه آن نیست که تلاشهایش از سوی کشورهایی که نمی خواستند توقف عملیاتیهای جنگی و صلح بنام ایران نوشته شود، بی نتیجه ماند. در اینجا یک بار دیگر معلوم می شود ، امروز نیز هژمون روسیه اجازه میانجی گری ایران در مساله قره باغ را نمی دهد.

همانطور که می دانید کار تحقیقاتی بسیار سنگین و زمان بر است. طی تحقیقات طولانی که من انجام دادم ، ایران از همان اوایل آغاز مناقشه قره باغ برای ارایه تجربیات نظامی خود به آذربایجان تلاش کرده است. حتی از ارایه سلاح و ادوات نیز ابا نکرده است. صدها ایرانی که رزمنده در کنار برادرانی آذری خود در راه قره باغ شهید شده اند. این در آن زمان بود که الچی بیک رییس دولت وقت ، هر از گاهی در مجالس بزرگ جمله «از ایران برای ما دوست در نمی آید» را بکار می برد. در ایروان سلاحهای بدست آمده از اسپران آذری به نمایش گذاشته می شود و گفته می شود که این سلاحها متعلق به ایران است. زمانی ایران در جنگ قره باغ ایران این سلاحها را به آذربایجان داده است. لازم نیست هر چیزی را به رنگ سیاه دید. نباید همه چیز را یکسان ارزیابی کرد. لازم است که هر چیزی را بطور عمیق تحلیل نموده و اظهار نظر کرد. هنگامی که زورمان به قدرتهای هژمون نمی رسد ، از ایران انتقاد می کنیم. فراموش می کنیم ابرقدرتهایی که مشکل قره باغ را ایجاد کردند، همانهایی هستند که ایران را مورد تحریم اقتصادی قرار داده اند. آمریکا و متفقان آن که در 30 سال قبل تلاش می کرد انقلاب اسلامی ایران را در نطفه خفه کنند، امروز نیز با ورود به عراق و افغانستان ، برای ایران رجزخوانی می کنند. موضع ایران در مورد جنگهای اشغالگرانه این گونه است: «مردم از هزینه شدن میلیاردها دلار برای نگهداری نظامیان در عراق چه بهره یی می برند». به نظر من این جوابی محکم برای کمیته فرعی کنگره آمریکا است که تخصیص 10 میلیون دلار کمک به قره باغ کوهستانی برای سال 2010 درخواست کرده است. ایران در سیاست جهانی خود مخالف با استانداردهای دوگانه کشورهای هژمون است. سیاست ایران در مورد جمهوری آذربایجان دارای معیارهای مشخصی است. مرحوم حیدر علی اف می گفت : « جمهوری آذربایجان دوست و برادر جمهوری اسلامی ایران است. دوستی ما با این کشور ابدی است... در هیچ جای دنیا کشورهایی پیدا نمی شود که این قدر

به هم نزدیک بوده و تاریخ مشترک داشته باشند.

ارزش تاریخ به وابستگی آن به امروز و آینده است. از این دیدگاه تاریخ فقط یک گذشته نیست، بلکه آینده نیز می باشد. محمد امین رسولزاده هنگامی که در مهاجرت بسر می برد طی مقاله خود تحت عنوان « نزاع آذربایجان » می نویسد: در آوریل سال 1920 در نتیجه اشغال آذربایجان توسط ارتش سرخ ، 1200 تن از سربازان و افسران ارتش ملی آذربایجان با عبور از روس ارس به برادران آتسو پناه بردند.

ارزش آن را ندارد که از دنیا خواهان عدالت مطلق و حقیقت محض بود. در حرف می توان مردم را هم به جلو برد و هم به عقب. انسانها از ما انتظار سخنان جدی و نظرات معتبر را دارند. لازم نیست که همکاری ایران و ارمنستان را آنقدر هم بزرگ کرد. ارزش عمومی مبادلات اقتصادی و بازرگانی آذربایجان و ایران ، از مبادلات ایران و ارمنستان بیشتر است. ضرب المثلی وجود دارد که می گوید ، ماهیان کوچک در دل ماهیان بزرگ یکدیگر را می خورند. امروز ابرقدرتها حتی از اینکه بر شرایط روحی و روانی کشورها تاثیر بگذارند ایا نمی کنند. 75 & 70 درصد از اهالی آذربایجان شیعه مذهب هستند. ایران نیز یک کشور شیعه مذهب است. ایران در آذربایجان فقط یک مسجد جدید احداث کرده است. در صورتی که با کمال تاسف باید گفت ، تعداد مساجد ساخته شده از سوی منسوبین به مذاهب غیرمرسوم بی حساب و کتاب است. مسجد خانه خدا است و هیچ کسی مخالف با آن نیست. ترکیه نه تنها در مسجدهای که در گلزار شهدای باکو ساخت تمایلات شیعی مردم آذربایجان را در نظر نگرفت، بلکه در ساخت 24 مسجد دیگر نیز همین کار را کرد. مساجد غیرقانونی ساخته شده از سوی عربستان و دیگر کشورها به مرکز تجمع وهابی ها و ایجاد نفاق بین مسلمانان تبدیل شده است. معلوم است که کارفرمایان آذربایجان در مقایسه با ترکیه کشور برادر به مراتب بیشتر سرمایه گذاری داشته اند. آیا اتباع ما می توانند در آنجا یک مسجد بسازند؟ البته که خیر. ابرقدرتها تلاش می کنند مصایب عاشورا و کربلا که مکتب وطن پرستی محسوب می شوند را از قلبها بزایند. برادران باید این را درک کرد.

روندهای سیاسی - اقتصادی موجود در جهان هیچ تاثیری بر مناسبات ایران - آذربایجان نداشته است. همکاریهای دو کشور در تمامی زمینه ها ادامه دارد. اگر فقط به آمار مربوط به اواخر سال گذشته نگاهی بیندازیم، خواهیم دید که مبادله تجاری بین ایران و آذربایجان در بخش خصوصی چهار برابر افزایش یافته است. آمال ایران در دنیا فقط یک چیز است: همزیستی مسالمت آمیز با همه کشورهای جهان و سیاست احترام متقابل. باید حق فلسطینی ها به رسمیت شناخته شود و تمامیت ارضی آذربایجان احیا شود. ایران در پی ساخت سلاح اتمی نبوده ، بلکه به دنبال استفاده صلح آمیز از انرژی هسته یی است. الهام علی اف رییس جمهوری آذربایجان هنگام سفر به انگلستان در انستیتو سلطنتی مناسبات بین المللی در پاسخ به سوال خبرنگاران در مورد ایران بیان داشت: «مناسبات ما با ایران دارای تاریخی بسیار طولانی است و ملتهای ما بسیار به هم نزدیک هستند. ما به مانند کشورهای مستقل در مسایل مختلف با یکدیگر همکاری داریم. روابط ما بر اصول دوستی و عدم دخالت در امور یکدیگر استوار است. معتقدم که این روش بهترین نوع رابطه میان همسایگان می باشد. در مورد برنامه هسته یی ایران نیز ما بارها موضع خود را اعلام کرده ایم. هر کشوری حق اجرای برنامه های هسته یی برای مقاصد صلح آمیز را دارد. لکن اگر مسایلی نیز وجود دارد که جامعه بین المللی را نگران می کند، این مسایل نیز باید راه حل خود را بیابند.

